

VOORJAARSVERGADERING VAN DE KVWN

Geen discussie over rol EU binnen drinkwatersector

Wat hebben de drie grote politieke partijen te vragen aan de waterleidingbedrijven in Nederland? De PvdA: vormen geneesmiddelen in water een serieus probleem en wat zijn de kosten en baten van de Kaderrichtlijn Water (zie het openingsartikel in dit nummer)? De VVD: is het zuiveren van water aan huis een reële optie? Het CDA: zijn de effecten bekend van de ontwerprichtlijn van de Europese Unie over openbare diensten? De vragen kwamen van de twee Europarlementariërs Dorette Corbey (PvdA) en Corien Wortmann (CDA) en het Tweede Kamerlid Jan Geluk (VVD) tijdens de voorjaarsvergadering van de KVWN op 27 mei in Rotterdam. De vergadering stond in het teken van de uitbreiding van de Europese Unie per 1 mei met tien landen, de gisteren gehouden Europese verkiezingen en het voorzitterschap van Nederland van de EU per 1 juli aanstaande.

Centraal stond de vraag in hoeverre het nieuwe Europa de bedrijfstak gaat beïnvloeden. Daniël Termont, voorzitter van de koepelorganisatie van waterbedrijven in Vlaanderen (SVW) en voorzitter van het waterbedrijf TMWV, zag nogal wat barrières op het pad van de Europese samenwerking. Zelfs over de samenwerking tussen Nederland en Vlaanderen was hij weinig hoopvol. De verschillen in cultuur zijn daarvoor te groot, vreest hij. Termont maakte zich ook kwaad op Europees Commissaris Bolkestein vanwege zijn regelmatig terugkerende pleidooi voor privatisering van de watervoorziening. In Vlaanderen wordt momenteel overwogen om de private deelnemers in Aquafin te gaan weren en van het nutsbedrijf een puur overheidsbedrijf te maken.

Drie Nederlandse vertegenwoordigers van de watersector kregen vervolgens de vraag voorgelegd wat Europa voor hun werk betekent: Huub Glas (Hoogheemraadschap van Delfland), Aleksandra Jaskula (Rijkswaterstaat directie Limburg) en Karst Tam-

Sjef Ernes maakte bekend dat de stichting Aqua for All sinds kort meer dan één miljoen euro aan structurele fondsen bezit. Bovendien zijn op een oproep onder NVA- en KVWN-leden om vrijwilligers die hun kennis uit de watersector gratis willen inzetten voor de realisatie van drinkwater- en sanitatieprojecten in ontwikkelingslanden in totaal 83 reacties gekomen.

minga (Waterbedrijf Groningen). De laatste was direct duidelijk: hij had in zijn werk nauwelijks met Europa te maken. Aleksandra Jaskula heeft alleen met de landen waar de Maas doorheen stroomt te maken. Huub Glas heeft zijn werk als uitvoerder van Harnaschpolder te danken aan Europa. Zonder de internationale samenwerking zou dit publiek-private project niet gerealiseerd zijn, aldus Glas.

De taal blijft volgens Jaskula wel een barrière. Glas daarentegen verwacht steeds meer kennisuitwisseling binnen Europa. De drinkwatervoorziening is gebonden aan de eigen regio. De drinkwaterbedrijven willen de bedrijfsvoering ook graag in eigen hand houden, aldus Tamminga.

Als ondernemer op de watermarkt was Jos Paques van het gelijknamige bedrijf uitgenodigd. Hij gaat er vanuit dat de buitenlandse concurrentie in de watersector zal gaan toenemen. Nederland speelt volgens Paques nu nauwelijks een rol in de internationale watermarkt. Hij wijt dat aan het ontbreken van samenwerking tussen de publieke en private waterbedrijven in Nederland.

Voor drinkwater bestaat geen internationale markt, omdat de winning en productie nu eenmaal afhankelijk zijn van de dichtstbijzijnde bron en transport voor enorme kosten zorgt. Voor industriewater is wel een markt en voor kennis over de bouw van productiefabrieken ook, zo was de reactie later vanuit de zaal. Bij de circa 75 aanwezige KVWN-leden bestond wel de behoefte om de drie aanwezige politici weer eens

De ledenvergadering ging akkoord met het instellen van drie nieuwe prijzen die in de plaats komen van de Van Marle-prijs. Het gaat om de KVWN-juniorwaterprijs (eenmaal per jaar), een prijs voor uitzonderlijke verdienste voor de KVWN (éénmaal per twee jaar) en een waterreprijs die nog een vaste naam moet krijgen. Voor deze prijs geldt geen vaste frequentie van uitreiking.

nadrukkelijk te vragen de besliskracht van de overheid in één hand te leggen en de schotten weg te nemen tussen de verschillende ministeries die over water beslissen.

Voor een aparte Eurocommissaris in Brussel voor water leek bij zowel Corbey, Wortmann als Geluk geen belangstelling te bestaan. Corbey voelt wel voor een commissaris voor alle publieke diensten tesamen (of voor duurzaamheid). Het CDA is er voorstander van dat eerst in de nationale parlementen bekeken wordt of een bepaalde zaak al dan niet door de Europese Unie in Brussel geregeld moet worden.

De drinkwatersector is redelijk tot zeer tevreden met de Europese bemoeienis met de watersector. Volgens Hans Berkhuizen van de VEWIN gold dat destijds voor de Nitraatrichtlijn en nu voor de Kaderrichtlijn Water. VEWIN-directeur Theo Schmitz benadrukte dat momenteel van alles te zoeken is in Brussel. Hij noemde de rol van de landbouw in de verontreiniging van het water. De waterkwaliteitsproblemen worden volgens hem veroorzaakt door hooguit 20 procent van de boeren, 20 procent van de teelt en 20 procent van de bestrijdingsmiddelen. Met de landbouw kan, aldus Schmitz, slimmer omgegaan worden om meer resultaat te boeken. Hij refereerde naar een notitie 'Schoon water', die de VEWIN samen met het Ministerie van LNV, binnenkort uitbrengt. Kiwa-directievoorzitter Peter Hesselink noemde de huidige situatie voor de drinkwatersector ideaal vanwege enerzijds de wettelijke bescherming en anderzijds de groeimogelijkheden binnen Nederland.

Henk de Kraa, directeur van het nieuwe waterbedrijf Evides (Europoort en Delta) dat als gastbedrijf fungeerde van dit KVWN-congres, zag echter wel tegenstrijdigheden. De drinkwatersector is dol op overheidseigendom, maar van een eenduidige aansturing van de toezichthouders is geen sprake in Nederland, zei hij. Hij noemde het voorbeeld dat mensen uit de drinkwatersector naar Shanghai reizen om daar iets te gaan zoeken wat zij kunnen gebruiken in hun werk hier. 